

САМУИЛЪ И ЕЛЕНА.

(Народна пѣсенъ¹)

Самуилъ мама си думаша:
 „Майно ле, стара, майно!
 Да ма іоженишъ, задумишъ,
 Да ми вземишъ Тудорка
 Тудорка Попъ Стуяновъ,
 Че мій Тудорка добръ,
 Добръ и добредушнъ,
 Добродушнъ и слаткодумнъ,
 Слаткодумнъ и разговорнъ;
 На снагъ тънкъ и високъ,
 На лице бѣлъ румънъ,
 Уста ѱ чашкъ срѣбърнъ,
 Зъби ѱ ситенъ маргарицъ,
 Языкъ ѱ сладка смукиніъ,
 Учи ѱ черни чиреши,
 Вѣжди ѱ вити гайтани“.
 Іотговаріъ старъ майкъ:
 „Самуиле, синко, Самуиле!
 Немога та іожени, задуми,
 Немога ти взе Тудорка,
 Тудоркъ Попъ Стуяновъ,
 Че Тудоркъ мій сестриницъ,
 Сестриницъ іощъ кръщелницъ,
 Че Тудорка е сгоденъ,
 Сгоденъ іощъ мѣненъ,